

Братство

Богуна

ДУХ! ВОЛЯ!

БОРОТЬБА!

2

стор.

ПЕРЕМОГА – це мета,
але головне – потім

3

стор.

Призову більше не буде,
бо є рекрутинг

4

стор.

Отців Господніх також об'єднувало
Братство

Броня – це броня, а до неї треба вміння, сила і мужність!

Танковий батальйон Першої Окремої бригади спеціального призначення імені Івана Богуна щойно відзначив першу річницю з дня свого створення. З цієї нагоди ми розмовляли з комбатом танкістів майором Олександром Шульгою. Адже вже сама по собі постать командира танкового батальйону богунської бригади заслуговує на окрему увагу і на статус унікальної особистості. Тому що, комбат О.Б.Шульга за десять років служби в рядах ЗСУ здобув авторитет справді бойового командира, пройшовши шлях від солдата, від командира танку до командира важливого і потужного танкового підрозділу, не оминаючи багатьох і числених посад і звань, які послужили могутніми сходами у його справді блискучій військовій кар'єрі. Лише місця боїв та військових операцій, у яких брав участь Олександр Шульга у ході розгортання та проведення АТО/ООС засвідчують той висновок, що нинішній командир танкового батальйону бригади імені Івана Богуна, пройшов справжнє військове горнило. Детальніше про те, як формувався танковий батальйон Першої Окремої бригади спеціального призначення імені Івана Богуна, а також про перший рік фронтового життя цього підрозділу, який символізує потужність та міць Першої Окремої бригади спецпризначення ім. Івана Богуна, ми детально розповімо у наступному виході нашої газети.

"Наша перемога – лише складова процесу вдосконалення і руху вперед"

Військовослужбовець Першої Окремої бригади спеціального призначення імені Івана Богуна на псевдо "Ронін" раніше знав як спортсмен. Нині ж основна зона його відповідальності – це зв'язок у широкому розумінні цього слова. Те, що стосується технічної сторони, а також певні адміністративні функції, постачання, забезпечення, планування, власне, побудова і досконале функціонування системи зв'язку в бригаді значною мірою залежить від "Роніна". Але наша розмова розпочалася зі спорту.

– До питання спорту. Розкажіть про ваш спортивний шлях

– Із самого дитинства був залучений до занять спортом. Це – завдяки батькам. Спочатку, з п'яти років, я займався спортивною гімнастикою. Із першого класу школи навчився поєднувати спорт і навчання. У старших класах я змінив напрямок у спорті і почав займатися традиційним карате. Також поєднував навчання і спорт, потім – роботу і спорт. Після інституту працював в телекомунікаційній сфері і паралельно займався тренерською діяльністю. З часом у клубі традиційного карате виникла потреба у людині, яка могла б займатися виключно адміністративною роботою. В один момент треба було визначитися чим займатися, щоб робити це якісно і я вибрав клуб. Водночас до війни я був головою житомирського обласного осередку федерації традиційного карате України і президентом клубу тра-

диційного карате під назвою "Ронін". В плані спорту пройшов шлях, маю низку нагород чемпіонатів Європи та світу. Карате цікавий тим, що спорт і змагання це лише одна зі складових частин, але куди важливіше те, що карате дозволяє вдосконалюватися як особистості.

– Кажуть "розкажи мені хто твій друг і я розкажу тобі хто ти". Як би ви охарактеризували людей які займаються цим спортом?

Карате вимагає чіткого балансу в плані силових, швидкісних і, найбільшою мірою, психологічних якостей. Тобто це має бути збалансована людина. Не дивно що багато людей яких я знаю з карате, досягають успіхів у багатьох сферах. Тобто, не тільки в спорті. Людина отримує певні навички – це стресостійкість, вміння комунікувати і зосереджуватися на результаті, вміння спланувати і будувати алгоритм досягнення результату. Як правило, це людина зба-

лансована, сильна і здатна концентруватися на досягненні певних результатів і для якої важливий спосіб досягнення мети. Тобто, не будь якою ціною, а все ж таки зберегти при цьому повагу і самоповагу.

– Відомий вислів, що для самурая не так важливий результат, як важливий шлях

його досягнення. Якщо застосувати цю думку до військового життя, де насамперед важливий результат, як ви бачите таку філософію?

– Я думаю що цю формулу треба розуміти в культурному контексті. Вона приваблива, цікава, може наштовхнути на змістовні роздуми, але вона не може бути застосована у прямому сенсі зараз, у розпал війни. Безумовно, результат потрібен, але тепер наш шлях можна зрозуміти трошки ширше в тому плані, що перемога у війні не є кінцевим результатом того, що ми робимо. Насправді цей шлях має простягатися набагато далі за перемогу, а нинішня війна – це лише складова процесу. Ще дуже багато буде складових частин цього шляху після перемоги. Буде стояти дуже багато викликів і треба буде думати, яким чином діяти і рухатися вперед.

– Як вам допомагає, ваш досвід занять із карате?

– Карате я віддав дуже багато часу і сил. На мою думку, багато з того, що в мені є позитивного, я здобув саме з карате. Це і спортивна складова, і викладацька діяльність, і адміністративні функції, які я виконував. Звичайно, все це зараз проектується на мою діяльність тут. Це, комунікація і подолання складнощів, це і стресостійкість, тощо. Не говорячи вже

банально про певні фізичні кондиції.

– Я не маю змоги займатися тут повноцінно, але здобуті навички дозволяють мені навіть в умовах неповноцінних тренувань покращити свій стан, насамперед психічний, ніж фізичний.

– Кажуть, в здоровому тілі – здоровий дух. Карате в багатьох аспектах і про тіло, і про дух. В контексті виховання майбутніх поколінь – чи хотіли б ви, щоб ваші діти займалися тим, чим займаєтесь ви?

– Карате – це інструментарій. Звичайно мої діти мають право обрати будь-що, що їм до душі. Зважаючи на свій досвід, здобуті навички та знання, я абсолютно свідомо долучив своїх дітей до свого улюбленого дітища. Так, я маю компетенцію саме в цьому напрямку, тому цілком природно, що обоє моїх синів займаються карате. Старший, поки я служу, продовжує мою роботу і фактично саме він зараз відповідальний за процеси, що відбуваються в клубі, займаючись і тренувальною, і адміністративною діяльністю. Молодший син тренується, навчається.

Якщо в майбутньому їм не захочеться цим займатися, я зрозумію їх. Карате не є самоціллю, але засади цілісної особистості будь-який каратист за час тренувань і вдосконалень, може отримати. У більшості випадків це якраз так.

Для "Байрактарів" є заміна, а на F-16 ми із нетерпінням чекаємо!

Наш нинішній співрозмовник, старший солдат розвідбату 1-ї Окремої бригади спеціального призначення імені Івана Богуна – унікальна особистість. Його, бійця на псевдо "Олег" знають не лише, як розвідника – гранатометника, але й як оператора БПЛА, якими у розвідці дуже часто користуються для виконання найрізноманітніших завдань

вправно знищували. Ось якраз у такому бою мені довелося вперше зустрітись із ворогом.

– Ви служите у підрозділі розвідки, тому запитання про те, чи доводилося вам проникати у тил противника, цілком доречно...

– Так, у розвідці без цього не обійтись. Знову ж таки, перший мій вихід на ворожу територію також був на території Харківщині. І також – восени минулого року. Що можна сказати? Відчуття особливі і ні з чим непорівнювані. Обстановка гранич-

тивно використовують безпілотники на передньому краї, активно вивчають і нашу техніку, наші новинки і наші новації. Що вам відомо із цього приводу?

– Сказати, хто у кого переймає досвід чи вміння, важко. Адже рашистське військо активно і тривалий час готується до війни в Україні. Ми ж почали застосовувати дрони-безпілотники вже із початком військових дій. Щоправда темпи залучення та масштаби впровадження БПЛА у нашої щоденній діяльності були справді блискавичними. Тут треба сказати слова вдячності волонтерам, які не втомлювались і сьогодні не втомлюються шукати і постачати безпілотники різних типів і призначень. Ми, до речі, використовуємо здебільшого дрони закордонного виробництва, оскільки моделі БПЛА вітчизняного виробництва здебільшого призначають для частин з відповідною спеціалізацією. Слід все ж таки сказати, що за темпами застосування і за тим, як ми навчилися застосовувати у військових операціях безпілотники цілком мирного напрямку, ЗСУ не мають рівних собі ніде. Але не треба забувати, що БПЛА невпинно розвиваються і їх вдосконаленням, як бойової і ударної техніки, мають займатися конкретні підприємства чи дослідні організації "Укроборонпрому". У рашистів діє саме така система, а у нас величезний внесок роблять волонтери. Я переконаний, що якраз у цьому компоненті суспільної підтримки ворог нас ніколи не наздожене.

– Але ворог намагається вдосконалити методи боротьби із нашими безпілотниками?

– А ми так само вдосконалюємо методи боротьби із БПЛА рашистів. У сфері так званої електронної боротьби із використанням РЕБ-систем ми за ці півтора роки військового протистояння зробили величезний прогрес. Але тут головне – не зупинятися на досягнутому. Я б ніколи в умовах мирного життя не повірив би у те, що вдосконалення та новації у сфері протистояння безпілотників відбуваються практично кожні два-три місяці. Наприклад, колишню влітку та навесні минулого року про турецькі "Байрактари" склали легенди і вони наводили на противника неабиякий

жах. Сьогодні агресор звик, пристосовувався, знайшов методи протидії і нам доводиться також шукати, вдосконалювати і вчитись випереджати рашистське військо якраз у компонентах такого протистояння.

– Сьогодні чимало мови про очікувану появу в українському небі славнозвісних американських літаків F-16. Наскільки впливатиме таке поповнення авіації ЗСУ на характер військових дій?

– Хтось каже про докорінну зміну ситуації в небі, а хтось висловлює скромніші очікування. Але цих літаків ми із нетерпінням чекаємо. І віримо, що вони неодмінно і суттєво покращать підтримку ЗСУ з неба. Для цього є усі підстави та передумови. Впевнений, що рашисти навпаки – дуже бояться їх появи на театрі бойових дій.

– А загалом, вам доводилося співпрацювати із фахівцями – інструкторами інших країн?

– Ні, на жаль, не доводилося. Хоча мені відомо, що рівень виучки у їх підрозділах дуже високий. Це – наслідок системної підготовки, клопіткого навчання. Тому, коли виникне можливість поєднати бойовий досвід наших підрозділів із виучкою, наприклад американського спецназу, то це буде дуже потужний військовий потенціал. Сподіваюсь, що так воно колись і буде, бо нам слід дивитися і думати вперед на багато років, аби забезпечити свої кордони і свою територію від суєздства із таким підлим, жорстоким і далеким від будь-якої цивілізованості сусідом.

– Уявіть собі, що вам запропонували працювати у підрозділах спецоперацій ГУР (головного управління розвідки). Ви погодилися б на це і куди захотіли б направити ударну силу ваших БПЛА?

– Стосовно підрозділу ГУР, то точно погодився б. Чогось навчився і точно став би у нагоді. А куди вдарити по території ворога, то хотілося б частіше вражати їх військові об'єкти. Без різниці, які, але головне, щоб завдати агресору максимальної шкоди. Ну, а вдарити у першу чергу по баштах кремля, як дехто пропонує, я не схильний, бо це не настільки важливий військовий об'єкт. Є куди бити і будемо бити, поки ці зайди не заберуться із нашої землі.

– Цікаво, як для вас розпочалася нинішня війна. Як ви отинилися у лавах ЗСУ і коли це сталося?

– Тут взагалі все просто: на нас дуже підступно напав підлий ворог. Як людина із активною громадянською позицією, для якої гідність країни, її прапор, гімн і, зрештою, її кордони не є чимось абстрактним, а значать дуже багато, одразу пішов у центр комплексування. За кілька днів, із 1 березня 2022 року, я розпочав свою службу у Збройних Силах України (ЗСУ). Усі пам'ятають той драматично складний час, коли ми на ходу вчилися, формувались, мобілізувалися. До березня 2022-го я ніколи не служив, але час виявився таким, що вчитися військовій справі довелося прямо на марші. Щоправда свій перший бій і своє перше бойове хрещення я отримав на Харківщині вже восени минулого року. Якраз тривала операція із визволення та зачистки ворога з території Харківської області. Рашисти, отримавши по зубах, стрімко, а подекуди просто галопом відступали. Але все ж таки, чинили опір і огризались. Засилали у наші тили свої диверсійні групи, які ми досить швидко і

ної уваги і зібраності. Ми заходили на глибину до 4-х кілометрів на територію, контрольовану ворогом, а тому, щоб завчасно себе не виявити, треба суворо і безумовно дотримуватися багатьох вимог і правил. Концентрація сил і розрахунок тільки на себе і на товариську підтримку. Ніякої медичної евакуації, іноді в обстановці повної ізоляції і без змоги звязатися зі своїми. Це, якщо коротко.

– Наскільки швидко вам вдалося опанувати певними навичками з управління та керування безпілотниками, адже певної спеціальної підготовки у цьому напрямку ви не мали?

– Річ у тім, що до того, як потрапив до ЗСУ, упродовж кількох років мав можливість познайомитися із роботою та функціональними особливостями деяких безпілотних літальних апаратів. Звісно, які працювали та використовувались у мирному житті. Але швидко виявилось, що нинішня війна, поряд із артилерією і танками, вимагає величезної кількості БПЛА. Якраз, і найпершим чином, для потреб розвідувальних підрозділів.

– Кажуть, що росіяни, які також як-

ПРО ЩО КАЗАВ ВАЛЕРІЙ ЗАЛУЖНИЙ В ІНТЕРВ'Ю The Economist?

Ейфорія минулорічної осені внаслідок успішного звільнення Харківщини та правобережжя Херсонщини, прогнози на подальший швидкий і красивий наступ з виходом до Азовського моря та розривом сухопутного коридору РФ до Криму наприкінці 2023-го і так далі – все це виявилось надто "рожевою" мрією. Однак, як висловився генерал Залужний, українська нація має нарешті подорослішати й почати тверезо дивитися на варіант позиційної війни, налаштуватися на тривалу виснажливу боротьбу. Що ж, проблема названа, Валерій Федорович описав її максимально чесно і детально. Ба більше того, казав на те, що конкретно слід робити, тобто, що у цієї проблеми такі є рішення. І це перше, що можна визнати за позитив №1 у ситуації, що склалася. Тепер українцям треба скласти новий план Перемоги й повірити в нього. А загалом, чим важче Перемога дається, тим надійнішими є її наслідки.

Головнокомандувач визнав, що помилявся, розраховуючи на перемелювання ворожої армії, як на вирішальний фактор. Росія ніколи не рахувалася з людськими втратами й не рахується зараз. Однак, Залужний визнав таке публічно і це – теж позитив, перспектива ефективних змін.

Визнано також і те, що стратегія західної допомоги – невеличкими партіями та після довгих розмов – провалилася. Як і, власне, провалився розрахунок на санкції, яких запроваджено уже одинадцять пакетів (дванадцятий пакет готується) і які справді принесли Росії певний дискомфорт, але не більше. А відтак агресор не лише не згортає виробництво зброї, а розширює його, перевівши свою економіку на воєнні рейки. Чи зрозуміли це на Заході? Надіємось, що так.

Нарешті, Валерій Залужний сказав не лише про потреби війська та про концентрацію зусиль, а й про єдність. І тут нам на допомогу може прийти ізраїльський досвід. Там після кількох років виснажливої для країни й нації внутрішньополітичної гризні, врешті-решт, перед лицем смертельної загрози було створено Уряд національної єдності.

Між тим, експертне середовище України дуже високо оцінює тези, викладені В.Ф.Залужним?

ГОЛОВНЕ: ТАМ НЕМАЄ ЖОДНИХ НОТОК НЕВПЕВНЕНОСТІ В ЗСУ. ПОТРІБНІ: НОВИЙ ПЛАН ПЕРЕМОГИ Й НОВА ЯКІСТЬ ДОПОМОГИ ВІД ПАРТНЕРІВ

Більшість експертів, політологів кажуть, що інтерв'ю Головка ЗСУ вийшло дуже вчасно.

"Адже коли дивишся наше ТБ, то часто складається враження, що ми вже виграли цю війну, що вже готуємося до параду Перемоги, що стали членами ЄС і НАТО, а Росії, загрози з її боку вже немає. Насправді Валерій Залужний досить вчасно включив такий собі "холодний душ" на голови народу. Тих українців насамперед, які вже заспокоїлися або зневірилися, перестали працювати на Перемогу", – стверджує дипломат В.Трюхан.

Другий позитив це те, що Залужний окреслив головні завдання для реалізації стратегії ЗСУ і перемоги України, а саме: розвиток та нарощування спроможностей української оборонної промисловості, створення і розвиток в Україні асиметричного арсеналу озброєння та військової техніки; створення, виробництво і розгортання нової ракетної техніки.

"Залужний звертає увагу української влади на те, що необхідно все-таки більше орієнтуватися на внутрішні резерви. Обсяг і рівень проблем, які накопичуються в питанні матеріально-технічного забезпечення нашого війська насправді стає критичним. І щоби зуміти вистояти, отримати перевагу над росіянами – нам необхідно докласти надзусиль. Нам конче необхідно стиснути час, нам конче необхідний серйозний військово-технологічний стрибок, аби ми змогли уже протягом наступного року, максимум двох, витурити з нашої землі російських загарбників", – додав пан Трюхан.

Не забув генерал Залужний і західних політиків та експертів, які досі обстоюють тезу про "провал" контрнаступу українського війська. Публікуючи інтерв'ю саме в журналі The Economist, Головом ЗСУ орієнтувався не лише на українців, а на наших партнерів. Після того, як в багатьох високих кабінетах на Заході прочитають інтерв'ю українського "залізного генерала", як його там вони самі називають, нарешті, не просто задумуються над тим, що робити далі, а як зробити правильні висновки.

За словами Вадима Трюхана, просто так публічно такі речі не озвучують. "Валерій Федорович, як ніхто інший, чудово розуміє, що відбувається на фронті. Відчуває, як останнім часом вдається виривати по крихах ту зброю, яка потрібна, той боєкомплект, якого не вистачає. Україна так і не отримала в достатній кількості систем ППО, артилерії та бронетехніки. Ми досі не отримали необхідних нам літаків. Ми лише зараз почали отримувати уже давно гостро потрібні далекобійні ракети, але явно не в тій кількості, яка нам потрібна, бо досі йдеться про десятки, а не сотні одиниць. Ми маємо справу з кровожерливим монстром, з яким, на жаль, деякі наші партнери дотепер ведуть "нафтогазові справи", – підкреслив український дипломат.

Втім, констатує він, ситуація ще не є критичною, але близька до цього: "Залужний своїм інтерв'ю намагається змінити негативні тренди, які спостерігаються у світі протягом останніх місяців. І за це йому треба аплодувати стоячи. Це ще один позитив". "Оцінки Залужного – це суворий, проте чесний діагноз. Але Залужний не обмежується жорстким діагнозом, він пропонує конкретні дії, які треба зробити і нашим союзникам, і нам самим", – акцентує відомий політолог Фесенко.

Ще один висновок від В.Ф.Залужного – ми маємо вирватися з пастки позиційної війни. Однак, ми не зможемо це зробити лише власними силами. Для того, щоб зламати нинішню відносну рівновагу сил у війні, потрібна НОВА ЯКІСТЬ ДОПОМОГИ наших західних партнерів, які поки що допомагали нам на рівні, щоб ми просто не програли цю війну: "Головнокомандувач чітко сформулював, що саме можна і треба зробити для того, щоб змінити нинішню рівновагу сил у війні з РФ на користь України".

Оцінки Залужного – це суворий, проте чесний діагноз

Ми не можемо виграти війну силами тільки тих хлопців і дівчат, які вже воюють в Силах Оборони України. І це сигнал для українського суспільства, бо мобілізація і концентрація сил потрібні і в тилу, зокрема для послідовного і системного подолання проявів корупції та бюрократизму, а також тих практик державного управління, які не відповідають вимогам воєнного часу". Варто звернути увагу – там немає жо-

дних ноток паніки та невпевненості в силах української армії. Генерал Залужний вірить своїм солдатам та офіцерам. І ось це все ляє віру взагалі. Лише людина смілива і впевнена в собі та своїх підлеглих здатна визнати власні помилки та розповісти про справжню ситуацію на фронті.

Ще одна наша біда в тому, що більша частина населення України живе фронтом, а менша, котра, часом, навіть не чула про війну, влаштовує пишні банкети, їздить відпочивати на Тихоокеанські острови, купує маєтки за кордоном.

ВИСНОВКИ ПІСЛЯ ІНТЕРВ'Ю ГЕНЕРАЛА ВАЛЕРІЯ ЗАЛУЖНОГО:

1. Україна може відновити свою територіальну цілісність виключно військовою силою;
2. Артилерія і ракетна зброя залишаються ключовими для досягнення переваги на полі бою, але нам потрібні додаткові бойові спроможності.
3. Створення умов для переходу від позиційних бойових дій до їхньої активної форми має вестись за п'ятьма напрямками:
  - завоювання переваги в повітрі;
  - подолання глибокоєшелонованої системи мінно-вибухових загороджень;
  - підвищення ефективності контрбатарейної боротьби;
  - нарощування можливостей РЕБ;
  - створення та підготовка необхідних резервів.

Нагород удостоїли бійців батальйону "Скеля"

Військовослужбовці розвідувального підрозділу 1-ї Окремої бригади спеціального призначення імені Івана Богуна 8 листопада отримали бойові нагороди та військові відзнаки за успіхи, досягнуті під час виконання низки важливих завдань. Про більшість успіхів розвідки та й про персоналії самих героїв розвідувального підрозділу публічно говорити поки що не прийнято, але важливий саме той факт, що більшість військових звершень усіх підрозділів бригади імені Івана Богуна якраз і розпочинаються із успішно-плідних результатів військових розвідників.

Ще раніше, 4 листопада бойові нагороди з нагоди свята інженерних військ ЗСУ отримували військовослужбовці батальйону підтримки "Скеля" 1-ї Окремої бригади спецпризначення імені Івана Богуна.

Вітаємо генерала Гордійчука з днем народження

4 листопада 2023-го року, військове товариство ЗСУ привітало із днем народження Героя України, заступника начальника Національного університету оборони України ім. Черняховського генерал – майора Ігора Гордійчука.

Ім'я легендарного "Сумрака", який став символом героїзму підрозділів ЗСУ у 2014-му році, сьогодні відомі всьому українському війську. Із 2016-го року генерал – майор Ігор Гордійчук очолює Військовий лицей імені Івана Богуна. Лицеїстам-богунцям, які мали щастя навчатись у пана Ігоря, лицеїстам-богунцям, які мали щастя навчатись у пана Ігоря, неабияк пощастило. Бо вони могли вчитись не у кіношних героїв, або героїв книжок чи розповідей, а в живої Легенди.

Могли запитати, доторкнутись і почути справжнього Героя, який всі ці роки був поряд з ними і врятував не одне молоде життя. А ще вчив хлопців і дівчат, яким має бути справжній військовий, як любити і захищати свою землю, що таке справжній, а не наганий патріотизм. Бо вони могли вчитись не у кіношних героїв, або героїв книжок чи розповідей, а в живої Легенди.

Могли запитати, доторкнутись і почути справжнього Героя, який

всі ці роки був поряд з ними і врятував не одне молоде життя. А ще вчив хлопців і дівчат, яким має бути справжній військовий, як любити і захищати свою землю, що таке справжній, а не наганий патріотизм.

Замість призову – рекрутинг: Міністерство оборони України визначає стратегічне бачення розвитку військової кадрової політики

Міністр оборони Рустем Умеров підписав наказ про затвердження Концепції військової кадрової політики в Україні до 2028 року.

Документ визначає стратегічне бачення розвитку військової кадрової політики у сфері оборони

впродовж наступних п'яти років – як під час дії воєнного стану, так і у мирний час.

Головний акцент концепції – гарантоване задоволення потреб ЗСУ в людях під час повномасштабної війни, інтеграція в євроатлантичний безпековий простір, взаємосумісність ЗСУ зі Збройними силами держав-членів НАТО.

Очікувані результати змін:

- ЗСУ перейдуть на військову службу за контрактом. Строкову військову службу замінять інтенсивною військовою підготовкою громадян призовного віку;
- в Україні функціонуватиме дієва система рекрутингу ЗСУ

професійним і вмотивованим особовим складом;

- людиноцентричний підхід до управління кар'єрою військовослужбовців з урахуванням їхньої освіти, професійного розвитку, гендерної рівності. Рівні можливості чоловіків і жінок в ЗСУ;
- удосконалена електронна система військового обліку;
- автоматизовані та цифровізовані процеси управління персоналом;
- розширена співпраця між українськими вищими навчальними закладами та вищими державчленами НАТО і ЄС;
- ефективна та прозора систе-

ма грошового забезпечення військовослужбовців та забезпечення їх житлом;

- вдосконалене психологічне забезпечення;
- нова культура взаємовідносин між командирами та підлеглими;
- належні умови для переходу від військової кар'єри до цивільного життя військовослужбовців, які підлягають звільненню з військової служби.

Там також додали, що моніторинг та оцінку результатів впровадження Концепції здійснюватиме Комітет з питань кадрового менеджменту в системі Міністерства оборони України.

Чому предки вважали Праву Братством Отців Господніх?

Наші предки, носії давнього православного світогляду, в повсякденній та святковій обрядовості, в шануванні Творця та Прави, застосовували символічні образи, які відтворювали структуру Світлого Ірію та його важливих частин. Такими образами були не тільки особисті обереги, хрестики, вишиванки, не тільки домашні речі, мальована, писана символіка, ікони, різблення, кераміка. Такими були і громадські обрядові об'єкти – святилища, кургани, храми, підземні пантеони, церкви.

Така багатотисячолітня православна символіка була запропонована землянам з боку Неба з метою, щоб вони могли розуміти і шанувати Космос, Світлий Ірій, Всесвіт, Праву, у всій грандіозності та цілісності.

ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА – СВЯТИЛИЩЕ, ДІМ ТВОРЦЯ, ДІМ БОГА, ОБРАЗ СВІТЛОГО ІРІЮ

Разом з тим, окремі сакральні речі у Мирі Землі належать елементам цих структур – царствам та рівням Прави. Ще більша кількість сакральних речей означені символами Душ великих предків, символами Духів ірійних рівнів Прави.

Тому варто ознайомитись з поняттями Права, Всесвіт, Світлий Ірій, Космос у інтернет статтях, які дають розуміння предками вказаних слів:

- "РАХМАНО-ХАРАКТЕРНИЦЬКЕ РОЗУМІННЯ ВСЕЛЕНСЬКОГО ЖИТТЯ";
- "ТВОРЕЦЬ – ОСНОВА ЖИТТЯ НАШОГО ВСЕСВІТУ";
- "ДУХОВНІ ПРОВІДНИКИ ВСЕЛЕНСЬКОГО ЛЮДСТВА";
- "НЕБО У СВІТОГЛЯДІ НАШИХ ПРЕДКІВ".

Що до давньої сакральної православної символіки на речах, оберегах, спорудах, то таку варто розділити на три категорії, головна за принципом сприйняття цілісності Світлого Ірію, окремих його частин, елементів Прави:

1. Символіка, яка відображає Світлий Ірій в цілому (образи Космосу та Всесвіту);
2. Символіка, яка відображає окремі частини Світлого Ірію (образи Царств);

3. Символіка живих елементів Світлого Ірію (образи Душ та Духів Прави).

При цьому варто зауважити, що такий поділ не пов'язаний з фізичною величиною предметів (речей, зображень, споруд). Він залежить від сакрального значення образу, від того, що саме індифікує сам предмет, його форма, знаки, символи, та яким структурним елементам Світлого Ірію вони відповідають (яким належать).

Бо відомо – такі символи дозволяють світлій душою людині налагодити польовий зв'язок (канал) з Вишніми Силами.

До першої категорії символіки Рахмани та Характерники відносили символи, які подають образ Світлого Ірію чи Всесвіту в цілому. До них належать як невеликі нагільні речі (хрестики, обереги, знаки), так і речі значних розмірів, скульптури (кам'яні, металеві та солом'яні Світовиди), плоскі зображення та рельєфи (різні щимахори).

У цю категорію потрапляють і споруди обрядового та сакрального значення (кромлехи, святилища, храми, церкви), придатні для масового відвідування та перебування в середині таких людей. Вони є достатньо великими, щоби бути наглядними моделями Світлого Ірію, придатними для організації просвітництва.

ДІДУХ, ОБРАЗ СВІТУ, СВІТОВИД (СВІТУ ВИД) – ВЕЛИЧНИЙ ДАВНІЙ ПРАВОСЛАВНИЙ ОБЕРІГ

До другої категорії православні предки відносили символи базових частин Світлого Ірію – його чотирьох Царств (Сарства Господнього, Царства Всевишнього Отця, Царства Вишнього Отця, Царства Отця).

Такі Царства мають свою символіку – особливі хрести, яких багато у давній православній вишивці та на храмовому начинні і стінах: хрести рівнораменні чотирьохелементні (косі, прями), восьмиелементні, дванадцятиелементні.

До третьої категорії предки відносили символіку Душ та Духів Прави.

Нагадаємо, що основоположних Духів Творця, які творять поля Світлого Ірію, 48 (сорок вісім). Натомість Яву творять лише 3 (три).

Подібну за значенням символікою означені Душі Великих Аріїв, Душі Характерників та Рахманів, знаних в минулому як Пророків (Святих людей).

До цієї ж, третьої категорії, належать знаки Вишніх Духів та Духів спеціальних, які виконували особливі завдання. Як то

Дух заселення Землі – семиелементний знак у вигляді квітки з шести ромбів. Такий знак часто зустрічається на давньоправославних, характерницьких та козацьких речах, на обладунках, зброї та хоругвах.

Предки знали – освячена символіка дає можливість прямого духовного контакту зі Світлим Ірієм, Творцем, Царствами, Душами і Духами Прави.

І тут ми підходимо до найголовнішого. Вирішальну роль в управлінні Світлим Ірієм та Всесвітом відіграє Небо та його найвища структура – Коло Господне (Коло Творця, Сварога, Інтри).

У Колі Господньому та на Небі зібрані Душі найвищих Отців, які є основою управлінських систем усіх Царств Світлого Ірію.

Саме через Душі Вишніх Отців з рівнів Кола Господнього та з рівнів Неба, Творець здійснює управління Світлим Ірієм та нашим Всесвітом.

Чому так? Бо існуюча там світоглядна та духовна єдність Вишніх Отців дає непорушну міцність Праві!

Саме через це Права має іншу сакральну назву – БОГ (Братство Отців Господніх)!

БОГ у давньому православному світогляді – це структура яка управляє Всесвітом. Вона є духовною єдністю Отців Господніх, їх Братством.

МАМАЙ – СКУЛЬПТУРНИЙ ОБРАЗ РАХМАНА, СПІКОГО ДУХОВНОГО ВОІНА, ХАРАКТЕРНИКА

Предки добре знали те, що до Братства Отців може потрапити лише Душа стійка, яка непорушно шанує правила Прави, підтримує ЗАКОН (ЗА Корміллям Отця Небесного), служить Творцю та Праві, визнає світле Вселенське життя найвищою цінністю.

Це означає, що в Праву не може потрапити душа егоїстична, самозакохана, лукава, яка ставить особисте мирське вище Божественного, вище служіння Творцю, вище його мети -збереження Всесвіту і Вселенського Життя!

В душі такої людини не має бути нічого духовно брудного, вірусного, того, що порушує ЗАКОН та правила Прави, що суперечить волі Творця – дати людям щасливе життя.

Бо духовно брудне є вадами (недостатками програмами душі), через які зростання ірійних рівнів і потрапляння в Праву стає неможливим.

Прояви духовного бруду, який веде до вад, предки називали хибними переко-

наннями, які мирський чоловік закріплював у собі. Такий чоловік помилково вважав, що:

– а) власна духовна необізнаність (відсутність духовних знань) не є перешкодою до розуміння світоглядно важливого, Божого;

– б) власна оцінка якостей оточуючого нібито може відрізнятись від Божої (порушення ієрархії Світлого Ірію);

– в) вивіщення власних помилкових суджень над Божими є допустимим (відкидання ролі Прави, як головного управлінського органу Всесвіту).

Що це означає? Це означає, що вади роблять абсолютно не можливим входження душі чоловіка у Праву. Бо Права бачить головне – носіїв вад на рівні душі перестає цікавити Божа оцінка, Божа воля, особистий взаємозв'язок з ЗАКОНОМ Творця, величина і сила власного духовного кормління.

До того варто згадати і наступне. Космос є складним і багатопольовим механізмом. Його матеріалізована частина обіймає лише 3-4% об'єму наявних полів у Космосі і Всесвіті. Все інше, в об'ємі 96-97%, лишається в структурованій, але польовій формі.

Тому заперечення Прави як Братства Отців Господніх, для духовного входження в саму Праву, є неможливим. Бо така думка ліквідує канал духовного контакту чоловіка з Правою.

КОСМОС – ВМІСТИЛИЩЕ ВСЕСВІТІВ, ВИДИМА ЧАСТИНА ЯКИХ Є МАТЕРІАЛЬНІ ОБ'ЄКТИ

Підсумовуючи вище викладену світоглядну позицію православних предків, Рахманів та Характерників, їх слов'янського світобачення, варто констатувати наступне.

- Предки знали:
1. Права – є управлінською структурою нашого Всесвіту, яка має і іншу назву: БОГ – Братство Отців Господніх;
  2. Права створена і керується Творцем через Коло Господне (Коло Творця, Сварога, Інтри) та Небо (Сарство Сарств);
  3. Коло Господне та керівні органи всіх Царств Прави складаються з Душ найшанованіших та найвищих духовно Отців, їх Братства;
  4. Потрапляння в Праву вимагає від людини відкидання (ліквідації) духовного бруду (вад), який унеможлиблює перебування душі в рівнях Прави.

І на завершення... Розуміння життя у Космосі та Всесвіті, на основі ЗАКОНУ Творця та давнього православного світогляду – є основою духовного Братства Отців Господніх!

Без такого Братства ні Космос, ні Всесвіт існувати не можуть!

Тому предки славили Братство Отців Господніх!

І ми кажемо нині – слава Богу!

Підготував Валентин ДЕМ'ЯНОВ

